

گزارش‌ها

واکنش بنیاد امور بیماری‌های خاص به ادعای مالی خانۀ «ای‌بی»

● پژوهش‌فر، معاون هماهنگی و امور استان‌های بنیاد امور بیماری‌های خاص به جماران گفت: بعد از اینکه وزارت بهداشت پذیرفت که پانسمان این بیماران را رایگان اهدا کند، مسئولیت ارسال این پانسمان‌ها به انجمن «ای‌بی» داده شد. به تدریج از مراجعه این بیماران به بنیاد امور بیماری‌های خاص جلوگیری کردند و با ادعای استقلال از بنیاد، گفتند خود ما خدمات می‌دهیم و دیگر لزومی ندارد که بیماران به بنیاد مراجعه کنند. با وجود اعلام استقلال، همچنان توقع دارند کمک‌های مالی که خیرین به بنیاد امور بیماری‌های خاص می‌دهند به خانۀ «ای‌بی» هم داده شود که این کار از لحاظ قانونی و حقوقی برای ما امکان‌پذیر نیست. متأسفانه در خانۀ «ای‌بی» این اتفاق افتاده است که وکالت بلاعزل گرفته می‌شود تا هر اقدامی که خانۀ «ای‌بی» می‌خواهد انجام دهد و بیماران حق هیچ‌گونه اعتراض و شکایتی نداشته باشند.

وی افزود: آن زمان آقای هاشمی‌گلیپایکنی، به دلیل اینکه خودش فرزند «ای‌بی» داشت و در درمان فرزندان‌با مشکل مواجه بود، به خانم فاطمه هاشمی مراجعه و تقاضای همکاری کرد. در آن زمان به ایشان حکم مشاوره در حوزه بیماران ای‌بی داده شد. همچنین بنیاد در مکاتبه با وزارت بهداشت، زیاست‌جمهوری و سازمان‌های مربوطه دیگر، اقداماتی در زمینه خدمت‌رسانی به بیماران انجام داد. ازجمله اینکه با تنظیم تفاه‌نامه‌با بنیاد مستضعفان و بنیاد علوی، توانسیم محلی موقت برای ارائه‌اندازی انجمن «ای‌بی» در اختیار داشته باشیم.

از مراجعه بیماران به بنیاد امور بیماری‌های خاص جلوگیری کردند

معاون هماهنگی و امور استان‌های بنیاد امور بیماری‌های خاص اظهار کرد: به تدریج از مراجعه این بیماران به بنیاد امور بیماری‌های خاص جلوگیری کردند و با ادعای استقلال از بنیاد گفتند خود ما خدمات می‌دهیم و دیگر لزومی ندارد که بیماران به بنیاد مراجعه کنند. ولی به‌رغم اعلام استقلال، همچنان توقع دارند کمک‌های مالی که خیرین به بنیاد امور بیماری‌های خاص می‌دهند به خانۀ «ای‌بی» هم داده شود که این کار از لحاظ قانونی و حقوقی برای ما امکان‌پذیر نیست. وی تصریح کرد: قبل از اعلام استقلال خانۀ «ای‌بی» بنیاد بیماری‌های خاص فقط یک حساب بانکی، آن هم در بانک سامان داشت ولی بعدا، به اصرار آقای هاشمی‌گلیپایکنی، حسابی در بانک سینا هم باز شد، چون ایشان می‌خواست اسم خودش نیز در آن حساب باشد. همچنین بعد از اینکه خانۀ «ای‌بی» مستقل شد، حساب جداگانه‌ای نیز در بانک ملت افتتاح کردند و در تمام تبلیغات و صفحات مجازی خود برای جذب کمک، آن حساب بانکی را تبلیغ می‌کردند و دیگر با بنیاد امور بیماری‌های خاص قطع ارتباط کرده و همکاری نداشتند و اگر پولی به حساب بنیاد واریز می‌شده، خیرین خود بنیاد واریز کرده‌اند و ربطی به تبلیغات مدیر خانۀ «ای‌بی» نداشته و ندار.

تا سال ۹۵حدود ۴۰۰ بیمار «ای‌بی» برای درمان به ما مراجعه کرده‌اند

پژوهش‌فر افزود: تا سال ۹۵ حدود ۴۰۰ بیمار «ای‌بی» برای درمان به ما مراجعه کرده‌اند که پژوهش‌ها، پرداختی‌ها، مدارک و اسناد آنها نیز موجود و کاملا روشن است. شایان ذکر است که در این سال‌ها، بنیاد امور بیماری‌های خاص، مکاتبات فراوانی با وزیران بهداشت و تمام مراجع قانونی داشته تا خدمات بیماران «ای‌بی» تحت پوشش بیمه قرار بگیرد و خدمات درمانی را از طریق دانشگاه‌های علوم پزشکی محل زندگی خودشان دریافت کنند. همچنین بنیاد با ارسال نامه‌ای به رئیس‌جمهور، ضمن بیان مشکلات بیماران «ای‌بی» اعلام کرد که روش کنونی ارسال پانسمان‌ها توسط خانۀ «ای‌بی» برای بیماران صحیح نیست و این پانسمان‌ها باید در اختیار مراکز درمانی باشد و از طریق این مراکز به بیماران داده شود که متأسفانه خانۀ «ای‌بی» مخالف این روش بود.

وی تاکید کرد: در حال حاضر، وزارت بهداشت هزینه پانسمان این بیماران را به بنبا بر اعلام یکی از مدیران سازمان غذا و داروی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی سالانۀ حدود ۱۲ میلیارد تومان می‌شود، پرداخت می‌کند. لذا خانۀ «ای‌بی» هیچ پرداختی بابت پانسمان‌ها ندارد. علاوه بر اینکه طی جلسات جداگانه‌ای که چند ماه پیش، آقای هاشمی‌گلیپایکنی با خانم فاطمه هاشمی داشتند صراحتا به ایشان اعلام شد که دیگر امکان پرداخت مستقیم پول به ایشان، وجود ندارد؛ بنابراین چون می‌دانند از راه قانونی نمی‌توانند به نتیجه برسند، متأسفانه متوسل به شانتاژهای خبری و تبلیغات مسموم شدند.

علت گرفتن وکالت بلاعزل از بیمار برای چیست؟!

وی تصریح کرد: هیچ‌جای دنیا، چنین چیزی وجود ندارد که یک سازمان غیردولتی خیریه، از بیمار تعهد محضری برای وکالت بلاعزل بگیرد. علت گرفتن وکالت بلاعزل از بیمار برای چیست؟ سو‌استفاده ابزار از بیماران در دنیا محکوم است. متأسفانه، در خانۀ «ای‌بی» این اتفاق افتاده است که وکالت بلاعزل گرفته می‌شود تا هر اقدامی که خانۀ «ای‌بی» می‌خواهد انجام دهد و بیماران حق هیچ‌گونه اعتراض و شکایتی نداشته باشند. بیماران «ای‌بی» جرئت مراجعه به بنیاد و خیریه‌های دیگر را ندارند!

بررسی وضعیت عدالت محیط‌زیستی در ایران

نمایانگر محیط‌زیست

بهار، فصل رشد و تجدید حیات

فضای سبز و طبیعت

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

وضعیت عدالت محیط‌زیستی در ایران

بهداشت آنها تأثیر می‌گذارد آیا امکانات بیشتری در اختیار دارند؟

چهارمحال‌وبختیاری قربانی نبود عدالت محیط‌زیستی توزیعی

این پژوهشگر آب و محیط زیست در ادامه با اشاره به اینکه عدالت محیط‌زیستی در دو شاخه عدالت محیط‌زیستی مشارکتی و عدالت محیط‌زیستی توزیعی تشریح می‌شود. این دو شاخه را این‌طور توضیح می‌دهد: هدف عدالت محیط‌زیستی توزیعی آن است‌که با برقراری یک سازوکار اجرائی، همه ساکنان یک منطقه از مزایای فعالیت‌هایی که در آن انجام می‌شود، بهره‌مند شوند. مخصوصا که اگر آن فعالیت‌ها باعث تخریب محیط زیست انسانی و طبیعی آنجا شود؛ سازوکارهایی مثل تقویت سطح رفاہ، بهداشت و آموزش که بتواند از زنج این افراد بکاھد.

در قبال پروژه‌های انتقال آب چه امتیازی به مردم چهارمحال‌وبختیاری دادید؟

دانشور با اشاره به ناراضیانی اهالی چهارمحال‌وبختیاری و با تکیه بر تعریف مفهوم عدالت محیط‌زیستی توزیعی می‌گوید: وقتی می‌خواهیم آب را از حوزه‌ای به حوزه دیگر منتقل کنیم باید ببینیم چه امکانات با امتیاز را در اختیار حوزه دهنده آب قرار داده‌ایم؟ که بتواند جبران این برداشت آب باشد و خسارت را در آنجا به حداقل برساند. کسانی‌که تصمیم‌گیرنده مد‌های توسعه اقتصادی، سیاسی و اجتماعی هستند قبل از تایید و اجراشدن پروژه‌هایی‌که تخریب محیط زیست را به‌دنبال دارد باید به‌طور موازی پروژه‌هایی را جهت کاهش آسیب‌ها اجرائی کنند.

قبیل از انتقال آب از چهارمحال‌وبختیاری باید درباره تأثیرات بلندمدت برداشت آب از این منطقه مطالعه می‌شد و همچنین باید در ازای انتقال آب، امتیازاتی به مردم این منطقه داده می‌شد. مثل ساده‌سازی قوانین و ایجاد مشاغل جدید، تا آنها خود را باندزه پروژه‌های انتقال آب احساس نکنند.

تهران برای اصفهان تصمیم می‌گیرد نه مردم اصفهان

او همچنین درباره شاخه دوم از عدالت

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

یک جوان با یک جنگل

داشته و نقشی که در اقتصاد کشور بر عهده داشته، به آن رسیدگی بیشتری هم شده است.

هرچند بارگذاری غلط صنایع، توسعه کشاورزی و افزایش سکونتگاه‌های شهری در این استان، با میزان منابع آب موجود هیچ تناسبی نداشته و دست آخر اصفهانی‌ها از این وضع توسعه ناپایدار منتضر شده‌اند.

قدرت چانه‌زنی داشته باشی، امتیاز می‌گیری

او ادامه می‌دهد که در بحث‌های انتقال آب این قانون نانوشته در تمام دنیا برقرار بوده و هست که متأسفانه منطقه‌ای که قدرت چانه‌زنی ضعیف‌تری دارد، همیشه قربانی منطقه‌ای می‌شود که قدرت چانه‌زنی قوی‌تری دارد. حتی در بحث‌های مدیریت شهری هم این روال وجود دارد. داخل یک شهر و قسمتی از یک شهر که نماینده‌های قوی‌تر و قدرت چانه‌زنی بیشتری دارند، در قیاس با محله‌ای که چنین امتیازی ندارد، می‌تواند از امکانات بالاتری بهره‌مند شود. درحالی‌که منابع آب ایران باید با نگاهی جامع‌نگرانه مدیریت می‌شد.

دانشور می‌گوید: اصفهان هم تحت تبعیض شدید قرار گرفته است؛ از نظر مصرف بالای آب زاینده‌رود در صنایع و آلودگی‌هایی که این صنایع برای اصفهانی‌ها ایجاد کرده است. ضمن اینکه باید حواسمان به این باشد که زاینده‌رود تنها رود اصفهان است و بروز این همه اضطراب و نگرانی در میان اصفهانی‌ها کاملا طبیعی است. باید ببینیم از ابتدا چه کسانی این تبعیض را به این منطقه روا کرده‌اند.

این استاد دانشگاه در بخش پایانی گفت‌وگو با بیان اینکه بحران آب ایران را باید به‌صورت سیستماتیک و پایدار حل کنیم و از راه‌های مسکنی مثل انتقال آب اجتناب کنیم، می‌گوید: در قدم اول باید الگوی مصرف آب را در اصفهان و البته کل ایران اصلاح کنیم. در این راستا مهم‌ترین اقدام، قیمت‌گذاری حقیقی آب و طراحی یک برنامه جامع و دقیق برای کشاورزی است. همچنین باید با‌هزاکگیری تکنولوژی‌های جدید کشاورزی، مصرف آب در این حوزه را به حداقل برسانیم.

از سوی دیگر، باید صنایع اصفهان آب مورد نیاز خود را از طریق بازرخانی تامین کنند. اصفهان به آب نیاز دارد. این یک واقعیت انکارناپذیر است. کشاورزان اصفهان از غم‌آب و نان می‌نالند. در این سوی دیگر ماجرا مردم چهارمحال‌وبختیاری هم با بردن آب از استانشان به اصفهان مخالف‌اند. اگر بدانیم معیشت مردم چهار محال‌وبختیاری هم به کشاورزی و آب وابسته است، شاید دلیل مخالفت آنها را با انتقال آب درک کنیم. پس هر دو گروه و هر دو استان در داشتن غم آب و نان مشترک‌اند، یکی استان کم‌بارش و دیگری استانی نسبتا پربارش است. سخن‌گفتن از اینکه حق با مردم کدام استان است، به‌حاشی‌بردن مشکلات جدی ایران در حوزه آب است، چون هم اصفهانی‌ها و هم اهالی چهارمحال‌وبختیاری حق دارند نگران وضع معیشت‌شان باشند. مطالبه‌هایشان بحق است و باید صدای اعتراض آنها شنیده شود.

صیانت از حقوق عامه

هرکدام از آنها به چه صورت باید برخورد شود، این یکی از نقص‌های مهم این طرح است. دوم اینکه مشخص نکرده‌اند که وقتی می‌گویند حیوانات مضر و خطرناک، خطر و ضررشان چیست؟ با مصادیق آن

چیست، فقط یک سری حیوان را به‌عنوان مضر و خطرناک نام برده‌اند؛ از جملعه بکیر تا کوش‌خوراکی که وحشی هستند و قانون صراحت دارد که خریدوفروش آنها ممنوع است، این‌نام‌بردن تا خرگوش، موش، سگ و کرپه و گونه‌هایی‌را که به‌عنوان حیوان خانگی نگهداری می‌شود و خریدوفروش آنها قانونی است، شامل شده.

البته سمیه رفیعی، رئیس کمیسیون محیط زیست مجلس، وضع قوانین مربوط به نگهداری حیوانات را بی‌قاعده می‌داند و معتقد است: ما اصولا در کشورمان خیلی قاعده و قانونی درمورد نگهداری از حیوانات نداریم و موارد فعلی یک سری پروتکل است، مثل بحث بهداشت که خانواده‌ها برای آسایش خودشان موظف هستند انجام دهند؛ اما موضوع مهم این است که اگر یک سَره به جنوب تهران و آزادگان و… بزیند، مراکزی را می‌بینیم که در وضع اسفناکی از حیوانات توله‌کنی می‌کنند؛ چون دم شده افراد حیوان خانگی داشته باشند! من با این نوع رفتار هم مخالف هستم؛ چون پسر حیوان بدخنت درمی‌آید؛ به خاطر خودخواهی آدم‌ها و اینکه دوست دارند طبق مد رفتار کنیند. خدا شاهد است دیده‌ام فردی در ۵۰ متر خانه که برای خود و بچه‌اش جان نیست یک سگ هاسکی می‌آورد، به هر حال حیوان یک حقوقی دارد که فرد باید آنها را بداند و رعایت کند؛ اما درحال حاضر چون فعلا نگهداری حیوانات یک زِست شده است، فکر می‌کنند می‌توانند این حیوانات را بیاورند، من با این نگاه‌ها به‌شدت مخالفم هستم؛ چون حق و حقوق آن حیوان که خیلی‌ها معتقدند هم در تمدن‌مان داشته‌ایم و هم در دین‌مان داریم، نادیده گرفته شده است. اصلا همه ادیان دنیا می‌گویند هر چیزی که نفس می‌کشد و زنده است، حقوقی دارد و کسی حق ندارد حقوق دیگری را از بین ببرد، ما اصلا متوجه هستیم که آیا داریم حقوق آن حیوان را رعایت می‌کنیم یا خیر؟ بعضی از این نگهداری‌ها چرخه‌های اقتصادی ناقص و بدی دارد که پیرامون این مدگرایی شکل گرفته است، من اصلا اسم آن را حقوق حیوانات نمی‌گذارم. در همین تهران، شهرداری از شهروندان عوارض می‌گیرد تا در ماه بین ۱۲ تا ۱۳ میلیارد پول نگهداری از سگ‌ها را بدهد، سگ‌هایی که نمی‌داند با آنها چه کار باید بکند و این نتیجه همین مدگرایی است. افرادی که سگ را به خانه می‌برند و نسبت به آن تعهد ندارند و فقط زِست گرفته‌اند که من هم حیوان خانگی دارم؛ ولی بعد می‌بیند خرچش بالاست و اصلا وقتش را ندارد و

حقوق حیوانات

پرنده‌نگری جایگزین باغ پرندگان شود

سپهر سلیمی

● جمعی از فعالان محیط‌زیست و گردشگری

در سال ۱۳۸۹ با هدف افزایش توجه عمومی به پرندگان، نخستین پنجشنبه آذرماه را به‌عنوان روز ملی پرنده‌نگری نام‌گذاری کردند؛ پرنده‌نگری فعالیتی تفریحی است برای مشاهده پرندگان با دوربین در زیستگاه طبیعی پرئنده. پرنده‌نگر در این تفریح لذت‌بخش علاوه بر پرکردن اوقات فراغت، با پرندگان در زیستگاه‌شان آشنا می‌شود. مشاهده پرندگانی که تا پیش از آن توسط پرنده‌نگر مشاهده نشده‌اند، دیدن رفتار پرندگان با جزئیات بیشتر یا ثبت گونه‌های جدید در زیستگاه از بخش‌های هیجان‌برانگیز پرنده‌نگری است.

کشور ایران بیش از ۵۶۰ گونه پرنده دارد که از این‌ تعداد پرنده حدود ۳۰ درصد آنها بومی ایران و ۷۰ درصد پرندگان مهاجر هستند. ظرفیت بسیار خوب پرنده‌نگری در ایران از آن‌جاست که در شوربختانه در یک دهه گذشته شاهد رشد قارچ‌گونه مراکز نگهداری از پرندگان در سطح کشور بوده‌ایم.

باغ‌های پرندگان اگرچه با توجیه و بهانه آشنایی شهروندان و به‌ویژه کودکان تکثیر می‌شوند ولی عملا به یکی از مراکز قاچاق و تجارت غیرقانونی پرندگان تبدیل شده‌اند. چنده هزار پرنده موجود در باغ‌های پرندگان عموما از زیستگاه‌های طبیعی پرندگان کشور تهیه شده‌اند. انفعال و بی‌مسئولیتی سازمان حفاظت محیط زیست و صدور مجوز

برای این مراکز سبب شده در کنار شکار میلیونی پرندگان مهاجر، باغ‌های پرندگان نیز نقش مهمی در آسیب‌زدن به جمعیت گونه‌های بومی داشته باشد. ارزان و آسان بودن تهیه پرندۀ از زیستگاه طبیعی سبب شده گردانندگان باغ‌پرندگان نگرانی‌ای بابت تلفات پرندگان نداشته باشند. پرنده‌نگری در سطح مختلف باید جایگزین باغ‌های پرندگان در کشور شود. پرنده‌نگری اصولی و با حضور متخصصان این حوزه می‌تواند به‌عنوان یک فعالیت تفریحی، عواید

مادی و محیط‌زیستی نیز داشته باشد. پرنده‌نگری پایدار زمانی اتفاق می‌افتد که زیستگاه امنی برای پرندگان وجود داشته باشد، ازاین‌رو بخشی از عواید مادی پرنده‌نگری می‌تواند در خدمت حفاظت از زیستگاه پرندگان باشد. در باغ پرندگان شما پرندگان وحشی عموما افسرده‌ای می‌بینید که به اجبار

در زیر توری‌های باغ‌پرندگان نگهداری می‌شوند اما در پرنده‌نگری شما می‌توانید پرندگان را در زیستگاه طبیعی خود ببینید و در این شرایط شانس مشاهده رفتارهای طبیعی پرندگان بسیار بیشتر از محیط‌های مصنوعی است. سلامت این حوزه معتقدند پرنده‌نگری در کمک به سلامت روانی شهروندان مؤثر است و این در حالی است که بازدید از باغ پرندگان در اکثر موارد با غم و ناراحتی همراه است. خوببختانه در سال‌های اخیر شاهد فعالیت گروه‌های پرنده‌نگری در سطح کشور بوده‌ایم ولی همچنان تا رسیدن به شرایط مطلوب فاصله بسیاری وجود دارد. گفته می‌شود طرفداران پرنده‌نگری در کشورهای انگلستان و آلمان با هواداران فوتبال در آن کشورها برابری می‌کند. گسترش پرنده‌نگری و جایگزینی آن با باغ‌های پرندگان باید به‌عنوان یک مطالبه جدی ازسوی حامیان حقوق حیوانات و محیط زیست یگیری شود. باید توجه داشت که رعایت نکات اخلاقی، زیست‌محیطی و حقوق حیواناتی در برگزاری توره‌های پرنده‌نگری ضروری است. تعداد حاضران در زیستگاه، نحوه حضور و پوشش افراد باید به شکلی باشد که آسیب